

Vroom aandenken aan Jongeheer

ROBERT DE PREZ

zoon van *Georges en van
Mevrouw Denise DE METS

geboren te Oprakel op 4 januari 1958
en door een smartelijk ongeval over-
leden te Oudenaarde op 26 januari 1973,
in extremis gezalfd met het H. Oliessel.

Dagelijks sterven mensen om ons heen.... en we zeggen :
„leven en sterven is 's mensen lot". Maar de dood krijgt
pas een gelaat wanneer het gaat om een der onzen :
iemand van ons gezin, onze familie, onze gemeenschap,
onze school : iemand die ons dierbaar was.

Robert was ons dierbaar : een jongeman van vijftien
jaar, groeiend naar een beloftevol volwassen worden.
Wie hem kende, wist dat achter zijn monkelende lach
een nog ongerept kinderhart klopte met een sterke aan-
hankelijkheid aan de kleine familiekeren. Zelf nog kind,
besefte hij toch dat het verlies van vader ietwat kon
verzacht worden door een grotere affectieve binding en
genegenheid voor moeder.

Er ging van Robert een stille bescheidenheid uit, hij
drong zich nooit op de voorgrond en toch was hij de aan-
trekingspool waarrond zich menige trouwe vriendschap
kristalliseerde van klasmakkers.

Menselijk gezien is deze dood absurd en onverstaaubar.
Een „waarom?" zonder antwoord! Alleen wie nederig
luistert en biddend vraagt krijgt vanuit het geloof een
„leefbaar" antwoord op de dood : dat wij geroepen zijn
tot Eeuwig Leven. God, die Vader is, heeft zijn Zoon
niet gezonden om ons in het niet te laten verzinken,
maar om ons in groeiende zekerheid vast te houden aan de
Blijde Boodschap dat de dood niet het laatste woord heeft.

Altijd heeft de mensheid gedroomd van een leven na de
dood. Sinds Christus' verrijzenis is onze droom en ver-
moeden zekerheid geworden. En daarom rijst, over
menselijk ongelooft en twijfel heen, een innerlijke vreugde,
een „weten" : het is niet waar „dat het allemaal niet
waar is". Onze zekerheid is Christus' woord : "Ik ben
de Verrijzenis en het Leven".

Beste moe, broer, zus, grootmoeders, ooms, tanten, neefjes
en nichtjes : naar menselijke berekening was mijn leven
te kort. Maar onze liefde en genegenheid sterft niet :
over de muur van de dood heen wordt ze sterker en
dieper. Sluit de kring rond mekaar nauwer toe en blijft
eensgezind samen. Als gelovige mensen weten wij dat wij
elkaar zullen terugzien in de vreugde van het Vaderhuis
waar God de laatste traan zal drogen.

En gij allen, leraars, vrienden, klasmakkers, die mij hebt
gekend en mij genegen waart, bidt voor mij.

Mevrouw Georges DE PREZ, geboren Denise DE METS,
zijn moeder ;

Jongeheer Eric DE PREZ,
Jongevrouw Hilde DE PREZ, zijn broer en zusje ;

Mevrouw Cyriel DE PREZ+VAN LIEFDE Caroline,
Mevrouw Albert DE METS+DE CLERCQ Irma,
zijn grootmoeders ;

De Heer en Mevrouw André DIERICKX-DE METS Geor-
gette en kinderen,

De Heer en Mevrouw Théopliel VAN DER HAEGHEN-
DE METS Simonne en kinderen,

De Heer en Mevr. Roger DE METS-DELVOYE Angèle,
De Heer en Mevrouw Robert DE METS-COUSSERIER
Lutgarde,

De Heer en Mevr. Jules DE METS-PIENS Julia en zoon,
zijn ooms, tanten, neven en nichten ;

De families
DE PREZ, DE METS, VAN LIEFDE, DE CLERCQ ;

**danken U voor de bliken van medeleven en
om uw kristelijk gebed.**